

# El bisbe Pere Casaldàliga

per Rosa Ten



Joan Pau II i el bisbe Casaldàliga a Fortaleza durant la visita del Papa a Brasil (juliol-1980).

El bisbe Pere Casaldàliga i Pla va néixer a Balsareny el 1928. De molt jove es va enamorar de l'esperit de Sant Antoni M.<sup>a</sup> Claret i va ingressar a la seva congregació. Va ésser ordenat sacerdot en un moment brillant: a Montjuïc en ocasió del Congrés Eucarístic de Barcelona, l'any 1952. Dia de joiosa oració i d'exaltació eucarística que, fins i tot, ara, impressiona recordar-ho. Barcelona va viure unes jornades impressionants de fe i, sobretot, d'oració.

El pare Casaldàliga fou destinat al col·legi del Cor de Maria de la nostra ciutat, on impartí el seu mestratge i el seu apostolat.

En aquell temps el pare Casaldàliga publicà algunes poesies i alguns articles i va ésser l'ànima de la revista "Eufòria" (1957), la qual va tenir una vida curta: només van sortir nou números. Estava escrita en castellà i hi col·laboraven signatures ben vinculades al món de la literatura, de l'art i de la premsa. També el pare Casaldàliga va col·laborar-hi amb articles i petits poemes.

El pare Casaldàliga, que ja s'havia ofert per a una missió difícil al Brasil, fou destinat a acomplir la seva vocació missionera i va arribar a São Félix do Araguaia, en Mato Grosso, l'any 1960, setze anys després de la seva ordenació.

La vida del pare Casaldàliga ha transcorregut en una de les zones més necessitades del mapa mundi. Ell anà a sembrar la paraula de Déu i, després de la paraula,

la, el continuat fer cristià que subratlla aquesta paraula. En aquest gest decidit, Casaldàliga ha esdevingut al llarg dels anys, en aquells paratges, un home de Déu; la seva paraula, el seu gest i els seus fets han tingut una projecció mundial. La gent, quan sap quelcom del seu fer, es pregunta: "Però, qui és el bisbe Casaldàliga?... Un profeta?... Un revolucionari?... Un Poeta?... Un amant de la Pau?... Un apòstol de Maria?... Un rebel?..." Potser sí que, de tot això, els seus fets en parlen una mica, tal i com a les butlletes claretianes d'ell s'ha parlat. Però és possible que el bisbe Casaldàliga sigui sols això, un home de Déu que segueix fidelment, segons una visió personal, les petjades de Jesucrist.

La vida, l'acció sacerdotal, li ha estat ben difícil en aquells paratges, un punt geogràfic on viuen uns 100.000 habitants; on, com Casaldàliga ha explicat en els seus escrits: "no hi havia possibilitats culturals per a aquest indret... Predominava l'analfabetisme. La professora més qualificada era una noia del país que no havia fet ni un curs i mig elemental... No hi havia cap metge, ni cap hospital i, només en la primera setmana de la nostra estada a São Félix, moriren quatre infants i els passaren per casa dins unes petites caixes de cartró, com les sabates... No hi havia correu, ni llum elèctrica, ni telèfon..."

En un altre dels seus escrits, diu: "Aquest és el poble on vivim, pel qual, oh Senyor! jo voldria morir..." També escrigué: "Jo moriré dret com els arbres. Em mataran dempeus..."

I el 23 d'octubre de 1971 "Dom Pedro" és consagrat bisbe. D'aquest fet, diu Casaldàliga: "Vaig decidir de no usar anell, ni mitra, ni bàcul, ni escut. No vull donar cap lliçó a ningú, però em cal ésser conseqüent. No sóc comunista. Certament, estic a favor de l'Església, per la qual, estic arriscant la vida. I estic a favor dels indis, dels "posseiros" i dels peons. Estic també molt a favor de la conversió dels opressors, els quals, un cop convertits, deixaran d'oprimir, i vull



Dom Pedro Casaldàliga, bisbe de São Felix (Brasil).

mantenir-me lliure per a predicar l'Evangeli".

El bisbe Casaldàliga ha seguit escrivint i de tant en tant surten els seus llibres; llibres de gran i ferma espiritualitat, perquè ell és un home de Déu, i les seves lletres respiren sempre fermesa espiritual i una gran humanitat plena d'Evangeli, de Crist... Casaldàliga, poeta, és d'una força i d'una bellesa diccionarial complertes, corprenedores, directes per parlar als homes del seu temps, del nostre temps.

Del seu llibre "Aïrada esperança" reprodueix el seu

## AUTORETRAT

*Instint de soledat.*

*Vocació de companyia.*

*Negociants. Ramaders.*

*Rabadans i pagesia.*

*La paraula de la mare,*

*frisosa, incisiva.*

*Els silencis del meu pare*

*i les esperes tovides.*

*La guerra també- "és la guerra".*

*La pau després -pau vençuda.*

*I Déu que em crida, de bona hora,*  
*a seguir la seva ruta.*

I cloem amb els últims versos del seu Nadal 1973:

*Home Nou, on ets?*

*On és l'Alegria?*

*Què hem fet del Nadal*

*del Fill de Maria*

*que és nat al Portal?*



**COMERCIAL  
ANÒNIMA  
VICENÇ  
FERRER, S.A.  
(LES DROGUES)**

Sucursal SABADELL  
Passeig Plaça Major, 60 i 64  
Tel. 725 01 63